

תת"ע 1499/01/15 - מדינת ישראל נגד אברהם ליבוביץ

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1499-01-15 מדינת ישראל נ' ליבוביץ
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם ליבוביץ

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

העבירה שיוחסה לנאשם היא אי ציות לתמרור 302, המחייב עצירה מלאה בטרם כניסה לצומת. הנאשם הגיש בקשה להישפט, כפר באשמה וראיות הצדדים נשמעו ביום 10.12.

לאחר שמיעת הראיות, התרשמות מהעדים ועיון בחומר שהוגש, נותר בי ספק ממשי האם בוצעה העבירה, ספק שהנאשם רשאי ליהנות ממנו, ולפיכך הוא מזוכה.

לטענת הנאשם, לא רק שעצר ליד התמרור, אלא שבמקום כלל אין תמרור 302 המחייב עצירה, אלא תמרור 301 המחייב מתן זכות קדימה "בלבד".

שני השוטרים העידו כי ראו היטב את התמרור ואת קו העצירה, אולם נותר בי ספק ממשי האם ניתן היה להבחין בקו העצירה בעת ביצוע העבודות במקום (כפי שעלה מהתמונות שהוגשו וכפי שאושר בידי השוטרים), כאשר מטבע הדברים נעשו באותה עת מספר שינויים בצומת הרלוונטי, והן עקב תוואי הכביש, כאשר רכבם של השוטרים מגיע בנסיעה בעלייה לכיוון הצבת התמרור.

מאותה סיבה אני מתקשה לקבל את תיאור השוטרים כי הבחינו ברכב הנאשם המתקרב לצומת ועובר מרחק של כ- 20 מ' בנסיעה לפני התמרור, ולדעתי עקב תוואי הכביש במקום שדה הראייה של השוטרים - כפי שעולה מהתמונות -

מצומצם בהרבה.

מעבר לכך, לפי תיאור השוטר גרינברג, הנאשם נכנס לצומת בנסיעה אטית, כשהוא במרחק של כ - 20 מ' מרכב המשטרה. אילו כך היה הדבר, דומה כי רכב הנאשם היה גורם הפרעה לרכב המשטרה המגיע בנסיעה, עד שהיה מקום לייחס לו עבירה של אי מתן זכות קדימה מסוג הזמנה לדין, ולא עבירה של אי עצירה מסוג ברירת משפט.

גם גרסתו של הנאשם אינה נקייה מספק. לטענת הנאשם במקום כלל אין תמרור המחייב עצירה והוא אף טען בלהט כי מעולם לא היה במקום - המוכר לו היטב - תמרור מסוג זה (הגם שבהמשך סייג את דבריו). אם כל כך בטוח היה הנאשם בגרסתו כי אין במקום תמרור מסוג זה, מדוע לא ציין זאת בתגובתו הראשונית לשוטרים, אלא טען "עצרתי"? הנאשם הציג בפניי תמונות בהן נראה במקום תמרור 301, שאינו מחייב עצירה כאמור, אולם לא עימת את השוטרים בחקירה עם הטענה. אני מקבל את הסברו של הנאשם באשר לאי הצגת התמונה, בכך שלא הבין את הסברי בהקשר זה, אולם אם רצה לטעון בפני השוטרים שבמקום כלל אין תמרור המחייב עצירה יכול וצריך היה לעשות זאת אף בלא הצגת תמונה.

באשר לתמונה שהציג הנאשם, הרי שזו אינה נושאת תאריך, ולא ברור האמנם צולמה בסמוך למועד האירוע כנטען, או לאחר ביצוע שינוי כלשהו בצומת.

לאור כל האמור לעיל, סבורני כי גם אם אינני יכול לקבוע בוודאות שלא בוצעה עבירה, בוודאי נותר ספק של ממש בדבר אשמתו של הנאשם, ולפיכך ראיתי לנכון לזכותו.

מאחר והנאשם זוכה, יש להמציא את הכרעת הדין לצדדים בדואר. בנסיבות אלה, הדיון שנקבע ליום 6.1 מבוטל.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ו, 21 דצמבר 2015